

Predikan i Skepplanda kyrka och Klaradals kloster 2023

Fastlagssöndagen

”Kärlekens väg”

Höga visan 8:6-7

2 Kor 5:14-21

Mark 10:32-45

Ps: 135, 543:4, 45, 784, 443

Jag läser en bok av Tom Holland just nu, inte då skådespelaren Tom Holland som spelar Spider-man, utan den engelske historikern och författaren. Storbritanniens svar på Dick Harrison. Han har berättat om hur han sedan han var pojke fascinerades av antikens värld, framför allt av det antika Grekland och Romarriket. Längre såg han dagens Europa som en naturlig arvtagare till antiken. Men det är något han som historiker och forskare helt har omvärderat och som han beskriver i sin senaste bok, *Dominion*. För när han studerar antiken, deras tankevärld, vilken människosyn och värderingar de hade så insåg han att det var ljusår från hur vi tänker idag.

För tänk dig en värld där man föraktar svaghet och beundrar styrka. Där man inte hyser någon större empati med de misslyckade, där fattiga, sjuka, slavar, barn och kvinnor, alla föraktades på olika sätt och i olika grad. I rännstenarna vid gatorna i Rom kunde man höra gråten från bortslängda spädbarn som fick ligga där tills de dog eller blev upplockade av slavhandlare.

Och där detta synsätt var så självklart att ingen ifrågasatte det inte ens den som själva var längst ner på samhällsstegen, även de ansåg att de nog inte var några riktiga människor. Alla såg det som naturens ordning att de starka skodde sig på de svaga.

Tänk dig en värld där vi alla hade beundrat Putin och inte tyckt det varit något konstigt att med krig och våld säkra sina intressen.

Ja, sådan hade vår värld varit – än idag – om det inte hade varit för Jesus från Nasaret. Det Tom Holland insåg var att den människosyn som vi idag tar för givet är en kristen uppfinning. Att vi har program för fattiga, att vi har allmänna sjukhus, att vi försöker rädda livet på för tidigt födda – inget av detta kommer från antikens civilisationer och kulturer. Det kommer från den man som säger: *”Den som vill vara stor bland er skall vara de andras tjänare, och den som vill vara den förste bland er skall vara allas slav.”* Han som kom inte för att bli tjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många. När Jesus kom och vände upp och ned på perspektiven – så gjorde han verkligen det. Han som valde att gå kärlekens väg när han frivilligt valde den plats där de föraktade och förtryckta befann sig. Han som valde att bli utlämnad, lida och dö. Han kom inte för att ta makten utan bli *utlämnad* till makten.

Vi tror att det är naturligt att tänka att alla människor är födda fria och lika i värdighet – men det är snarare det stora undantaget i världshistoriens alla civilisationer och det började alltså med Jesus från Nasaret.

Det betyder inte att vi, hans efterföljare alltid lyckas leva som vår mästare vill. I evangeliet så hade detta nya sätt att se på människor inte spridit sig till lärjungarna. De tänkte alltså som det övriga samhället: *"Ni vet att de som räknas som härskare är herrar över sina folk och att furstarna har makten över folken."* En självklarhet, ingen förnekade detta.

Men så lägger Jesus till: *"Så är det inte hos er"*. Bland lärjungarna är det annorlunda. Den övriga världens värderingar ska inte gälla bland dem. *"Den som vill vara stor bland er skall vara de andras tjänare"*. Alltså precis tvärtom vad som annars gällde. Och mönstret för detta är Jesus själv: *"Människosonen har inte kommit för att bli tjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många."* Han kommer med en ny sorts makt till världen en makt som bygger på självutgivande kärlek.

Det går inte att besegra de vanliga härskarna med deras egna vapen. Eller, det går visserligen men istället för ett nytt styre får vi bara *mer av samma*. Om Jesus hade samlat på sig en armé och intagit Jerusalem och drev ut romarna med våld, skulle inget i grunden förändrats, folket skulle fortfarande ha ett styre som byggde på våld och rädsla.

Det är inte den sortens makt Jesus var ute efter. Visserligen såg han sig själv som kung och han talade om ett rike. Men hans rike skulle fullständigt rita om kartan. Det rike som *han* introducerade bygger inte på arméer, på våld och kraft. Guds rike bygger på Guds självutgivande kärlek, en kärlek som Jesus visar på korset. I stället för att ta makten, utlämnar han sig till den. Han utmanar makten med *maktlöshet*, även om han hade kunnat besegra alla jordiska härskare avstår han från detta. Vi som lever i en kristen kultur och har hört detta så många gånger tidigare, vi har nog svårt hur radikalt annorlunda Jesus var. Det som Tom Holland med tiden insåg.

Han kom inte för att bli tjänad utan som tjänare. Och inte vilken tjänare som helst, han gjorde den *yttersta* tjänsten för oss: han lät sitt liv bli till lösen för många, för oss. Det är kärlekens väg som Jesus nu introducerar i världen, kärlekens väg, till skillnad från våldets väg. Kärlekens väg skulle leda honom till korset. Jesus besegrar våldet genom att kapitulera för det. Jesus besegrar döden genom att gå in i döden.

Så Jesus visar vad verklig kärlek, *självutgivande* kärlek. Men nu bjuder han in dig att gå samma väg. Kärlekens väg är ingen enkel väg, att följa Kristus innebär ibland att gå emot strömmen. Men går vi in på den vägen så kan vi vara förvissade om att vi inte är ensamma. Det finns en som gått *före* oss och som går *för* oss.